

AFB. 12. FRANCESCO MELANZIO. RETABEL (1488). MONTEFALCO.

UMBRISCHE SCHILDERS DER XVE EEUW,

□ □ □ DOOR DR. G. J. HOOGEWERFF. □ □ □

II (*Slot*).

Het niet ver van Foligno op de bergen gelegen Montefalco, waar Benozzo Gozzoli en Pierantonio Messastri een poos lang werkten, bracht ook zijn eigen meesters van beteekenis voort: Eerst een kloosterbroeder, zekeren Fra Agnolo, van wien ter plaatse een fresco met „Tobias begeleid door den Aartsengel” tusschen vier figuren van heiligen, wordt aangewezen; maar vooral merkwaardig is de nog lang niet naar zijn rechte waarde geschatte Francesco Melanzio. Het vroegst bekende werk van dezen meester is een retabel van 1487, voorstellende de Tronende Madonna met ter weerszijde twee heiligen. Op dit altaarstuk zijn de figuren eigenaardig kort van gestalte, te kort zelfs, en de troon is bovendien perspectivisch misteekend. De tempera-

kleuren zijn echter van een zoo zacht gestemde, opmerkelijke harmonie, dat het werk alleen reeds daardoor aandacht verdient. De Madonna is niet in het conventionele rood, met blauwen mantel, maar in een mosgroen gewaad. Zij houdt een open boek in de hand; het Christuskind een pauweveer. St. Pieter, links, draagt een dofgeel kleet, St. Paulus, rechts, is gehuld in een karmozijnrooden mantel. Dit werk wordt te Montefalco in de tot museum ingerichte kerk van San Francesco bewaard, in het koor waarvan (zooals men zich herinneren zal) zich de fresco's van Benozzo Gozzoli bevinden. Een eigenaardige „stedelijke pinacothek” van roerende en onroerende kunstwerken is aldus ontstaan. In de kerk wordt, — dat behoeft nauwelijks gezegd, — niet meer gecelebreerd.

Men bewondert er nog een tweede retabel